

# TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

---

---

JAARGANG 1957 Nr. 235

---

---

A. TITEL

*Statuut van het Internationale Gerechtshof;  
San Francisco, 26 juni 1945*

B. TEKST

De Engelse tekst van het Statuut is bij Koninklijk besluit van 21 december 1945 bekendgemaakt in *Stb.* F 321 (blz. 32—47).

C. VERTALING

D. GOEDKEURING

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1951, 90.

F. TOETREDING

Zie *Trb.* 1951, 90 en *Trb.* 1956, 45.

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1956, 119.

J. GEGEVENS

I

Zie *Trb.* 1951, 90.

## II

**Aanvaarding van de verplichte rechtsmacht van het Hof,  
op grond van artikel 36 van het Statuut**

Zie *Trb.* 1951, 90, *Trb.* 1952, 9, *Trb.* 1953, 57 en *Trb.* 1956, 45 en 119.

Onder 3. (Aanvaarding door andere Staten) dient het volgende te worden toegevoegd:

*Israël*

„Uit naam van de Regering van Israël verklaar ik, dat Israël ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst tegenover alle andere Leden van de Verenigde Naties en tegenover iedere Staat die, hoewel geen lid van de Verenigde Naties, partij wordt bij het Statuut van het Internationale Gerechtshof overeenkomstig artikel 93, lid 2, van het Handvest, op voet van wederkerigheid de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof in overeenstemming met artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Hof als verplicht erkent in alle rechtsgeschillen betreffende toestanden of feiten, ontstaan na 25 oktober 1951, mits een zodanig geschil geen betrekking heeft op een rechtstitel, in het leven geroepen of verleend door andere Regeringen of gezagsorganen dan de Regering van Israël of onder de rechtsmacht van die Regering vallende gezagsorganen.

Deze Verklaring is niet van toepassing:

- (a) op geschillen ten aanzien waarvan partijen zijn overeengekomen of zullen overeenkomen, hun toevlucht te nemen tot andere middelen van vreedzame beslechting;
- (b) op geschillen inzake aangelegenheden welke in wezen binnen de uitsluitende bevoegdheid van de Staat Israël vallen;
- (c) op geschillen tussen de Staat Israël en een andere Staat, al of niet lid van de Verenigde Naties, die Israël niet erkent of die weigert normale diplomatieke betrekkingen met Israël aan te gaan of te onderhouden, indien de afwezigheid of de verbreking van normale betrekkingen voorafgaat aan het geschil en onafhankelijk van dat geschil bestaat;
- (d) op geschillen welke ontstaan uit gebeurtenissen welke tussen 15 mei 1948 en 20 juli 1949 hebben plaatsgevonden;
- (e) onverminderd de gelding van het hierboven onder (d) gestelde, op geschillen, ontstaan uit of verband houdend met enigerlei vijandelijkheden, oorlog, staat van oorlog, breuk van de vrede, schending van een wapenstilstands-

overeenkomst, of belligerente dan wel militaire bezetting (onverschillig of zulk een oorlog wel of niet is verklaard, en onverschillig of enige toestand van belligerentie wel of niet is erkend), waarin de Regering van Israël op enig tijdstip betrokken is of is geweest of zal zijn.

Deze Verklaring geldt van 25 oktober 1956 af en blijft van kracht voor geschillen, ontstaan na 25 oktober 1951, totdat kennis wordt gegeven van beëindiging.

Ten blijke waarvan ik, Golda Meir, Minister van Buitenlandse Zaken, het zegel van het Ministerie van Buitenlandse Zaken hierop heb laten aanbrengen en mijn handtekening heb geplaatst te Jeruzalem, de achtentwintigste Tishri vijftiendend zevenhonderd en zeventien, hetgeen overeenkomt met de derde oktober negentienhonderd zesenvijftig."

(w.g.) GOLDA MEIR

#### *Noorwegen*

„Hierbij verklaar ik uit naam van de Regering van het Koninkrijk Noorwegen, dat Noorwegen ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst tegenover iedere andere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, dat wil zeggen op voet van wederkerigheid, de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof in overeenstemming met artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Hof als verplicht erkent voor een tijdvak van vijf jaar te rekenen van 3 oktober 1956 af. Deze verklaring zal daarna stilzwijgend worden verlengd voor verdere tijdvakken van vijf jaar, tenzij tenminste zes maanden vóór het verstrijken van de lopende termijn kennis wordt gegeven van beëindiging."

New York, 17 december 1956.

(w.g.) HANS ENGEN

*Permanent Vertegenwoordiger van  
Noorwegen bij de Verenigde Naties*

#### *Denemarken*

„Ik heb de eer, in overeenstemming met het Koninklijk Besluit van 3 december 1956 uit naam van de Deense Regering de volgende verklaring af te leggen:

Overeenkomstig artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Internationale Gerechtshof erkent het Koninkrijk Denemarken ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst de rechtsmacht van het Hof als verplicht tegenover iedere andere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, dat wil zeggen op voet van

wederkerigheid, voor een tijdvak van vijf jaar van 10 december 1956 af en daarna voor verdere tijdvakken van vijf jaar, indien deze verklaring niet wordt opgezegd door middel van een kennisgeving tenminste zes maanden vóór het verstrijken van een vijfjaartermijn."

New York, 10 december 1956.

(w.g.) KARL I. ESKEKUND

*Buitengewoon en Gevolmachtigd Ambassadeur  
Permanent Vertegenwoordiger bij de  
Verenigde Naties*

### *India*

India heeft de verklaring van 7 januari 1956 op 8 februari 1957 beëindigd.

### *Zweden*

„Uit naam van de Regering van het Koninkrijk Zweden verklaar ik, dat zij ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst, tegenover iedere andere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof overeenkomstig artikel 36, lid 2, van het Statuut van genoemd Hof als verplicht aanvaardt voor een tijdvak van vijf jaar te rekenen van 6 april 1957 af. Deze verplichting zal stilzwijgend worden verlengd voor verdere tijdvakken van dezelfde duur, tenzij tenminste zes maanden vóór de afloop van zulk een tijdvak kennis wordt gegeven van beëindiging. De bovengenoemde verplichting wordt slechts aanvaard voor geschillen welke ontstaan met betrekking tot toestanden of feiten na 6 april 1947.”

New York, 6 april 1957.

(w.g.) CLAES CARBONNIER

*Permanent Vertegenwoordiger a.i.  
van Zweden bij de Verenigde Naties*

### *Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland*

New York, 18 april 1957.

„Ik heb de eer in opdracht van Harer Majesteits Minister van Buitenlandse Zaken uit naam van de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland te verklaren, dat zij ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst

op voet van wederkerigheid de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof in overeenstemming met lid 2 van artikel 36 van het Statuut van het Hof als verplicht aanvaardt tot het tijdstip waarop kennis wordt gegeven van beëindiging der aanvaarding, ten aanzien van alle na 5 februari 1930 ontstane geschillen met betrekking tot omstandigheden of feiten welke zich na die datum voordoen, indien dit niet zijn:

- (i) geschillen omtrent welke de partijen bij het geschil zijn overeengekomen of zullen overeenkomen, hun toevlucht te nemen tot een andere wijze van vreedzame beslechting;
- (ii) geschillen met de Regering van ieder ander land dat Lid is van het Britse Gemenebest, welke geschillen alle zullen worden beslecht op zodanige wijze als de partijen zijn overeengekomen of zullen overeenkomen;
- (iii) geschillen met betrekking tot aangelegenheden die krachtens het internationale recht uitsluitend onder de rechtsmacht van het Verenigd Koninkrijk vallen;
- (iv) geschillen, ontstaan ten gevolge van gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan tussen 3 september 1939 en 2 september 1945;
- (v) onverminderd de gelding van het hierboven sub (iv) gestelde, geschillen, ontstaan uit of verband houdend met enigerlei vijandelijkheden, oorlog, staat van oorlog, of belligerente dan wel militaire bezetting, waarin de Regering van het Verenigd Koninkrijk betrokken is of is geweest, of betreffende een aangelegenheid welke naar de mening van de Regering van het Verenigd Koninkrijk van invloed is op de nationale veiligheid van het Verenigd Koninkrijk of van een van zijn afhankelijke gebieden;
- (vi) geschillen met betrekking tot alle zaken die krachtens enigerlei verdrag, conventie of andere internationale overeenkomst of akte, waarbij het Verenigd Koninkrijk partij is, van verplichte berechting of arbitrage zijn uitgesloten;
- (vii) geschillen ten opzichte waarvan een arbitrale of gerechtelijke procedure plaatsvindt of heeft plaatsgevonden met iedere Staat die ten tijde van het begin van de procedure niet zelf de verplichte rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof had aanvaard; en
- (viii) geschillen met betrekking tot welke een andere partij bij het geschil de verplichte rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof alleen heeft aanvaard in ver-

band met of met betrekking tot het geschil; of waar de aanvaarding van de verplichte rechtsmacht van het Hof vanwege een andere partij bij het geschil minder dan zes maanden voor de inschrijving van het rekest, dat het geschil voor het Hof brengt, was nedergelegd of bekrachtigd.

Ik heb de eer etc.”

(w.g.) PIERSON DIXON

Kennisgeving van beëindiging der verklaring van 31 oktober 1955 (*Trb.* 1956, 45, blz. 7) geschiedde op 12 april 1957.

### *Pakistan*

New York, 23 mei 1957.

„Ik heb de eer in opdracht van de President van Pakistan uit naam van de Regering van Pakistan in overeenstemming met artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Internationale Gerechtshof te verklaren, dat de Regering van Pakistan ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst, tegenover iedere andere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof als verplicht erkent voor alle rechtsgeschillen, ontstaan na 24 juni 1948, betreffende:

- a. de uitlegging van een verdrag;
  - b. ieder punt van internationaal recht;
  - c. het bestaan van enig feit dat, wanneer het werd vastgesteld, de schending van een internationale verbintenis zou inhouden;
  - d. de aard of de omvang van de vergoeding, verschuldigd wegens de schending van een internationale verbintenis;
- met dien verstande, dat de verklaring niet van toepassing is op:
- a. geschillen waarvan de oplossing door partijen aan andere rechtbanken wordt toevertrouwd krachtens reeds bestaande of in de toekomst nog te sluiten overeenkomsten; of
  - b. geschillen met betrekking tot zaken die in wezen vallen binnen de uitsluitende bevoegdheid van de Regering van Pakistan, zoals bepaald door de Regering van Pakistan; of
  - c. geschillen in verband met een multilateraal verdrag, tenzij:
    - (i) alle partijen bij het verdrag waarop de beslissing betrekking heeft ook partij zijn bij de voor het Hof gebrachte zaak, of

(ii) de Regering van Pakistan bijzonderlijk met deze rechtsmacht instemt; en

met dien verstande wijders, dat deze verklaring van kracht blijft totdat kennis zal worden gegeven van beëindiging.

Ik heb de eer etc.”

(w.g.) G. AHMED

*Buitengewoon en Gevolmachtigd Ambassadeur  
Permanent Vertegenwoordiger van Pakistan  
bij de Verenigde Naties*

Kennisgeving van beëindiging der verklaring van 22 juni 1948 (*Trb.* 1951, 90, blz. 12) geschiedde op 21 december 1956 met een termijn van zes maanden.

### *Egypte*

18 juli 1957.

„Ik, Mahmoud Fawzi, Minister van Buitenlandse Zaken van de Republiek Egypte, verklaar uit naam van de Regering van de Republiek Egypte, dat de Regering van de Republiek Egypte in overeenstemming met artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Internationale Gerechtshof en op grond en ter uitvoering van paragraaf 9 (b) van de Verklaring van de Regering van de Republiek Egypte d.d. 24 april 1957 betreffende „het Suezkanaal en de regelingen voor het beheer en het gebruik daarvan”, ipso facto op voet van wederkerigheid en zonder bijzondere overeenkomst de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof als verplicht erkent in alle rechtsgeschillen welke kunnen ontstaan op grond van genoemde paragraaf 9 (b) van genoemde Verklaring van 24 april 1957, met ingang van die datum.”

(w.g.) MAHMOUD FAWZI

Van de genoemde Verklaring van 24 april 1957 luidt paragraaf 9:

„(a) Geschillen of meningsverschillen welke ontstaan met betrekking tot het Verdrag van Konstantinopel van 1888 of tot deze Verklaring zullen worden geregeld in overeenstemming met het Handvest der Verenigde Naties.

(b) Verschillen van inzicht tussen de partijen bij genoemd Verdrag met betrekking tot de uitleg of de toepasselijkheid van zijn bepalingen zullen, indien er niet op andere wijze een oplossing voor wordt gevonden, worden voorgelegd aan het Internationale Gerechtshof. De Regering van Egypte is voornemens de nodige stappen te ondernemen ten einde de verplichte rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof te aanvaarden in overeenstemming met de bepalingen van artikel 36 van het Statuut van het Hof.”

### *Kambodja*

Phnom-Penh, 9 september 1957.

„Uit naam van de Regering van het Koninkrijk Kambodja heb ik de eer te verklaren, dat ik in overeenstemming met

artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Internationale Gerechtshof ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst tegenover iedere andere Staat, Lid van de Verenigde Naties, die dezelfde verplichting aanvaardt, dat wil zeggen op voet van wederkerigheid, de rechtsmacht van genoemd Hof als verplicht erken voor alle rechtsgeschillen welke niet zijn:

1. geschillen ten aanzien waarvan de partijen bij het geschil een andere wijze van vreedzame beslechting zijn overeengekomen of zullen overeenkomen;
2. geschillen met betrekking tot zaken welke volgens het internationale recht uitsluitend binnen de bevoegdheid van het Koninkrijk Kambodja vallen;
3. geschillen betreffende een aangelegenheid die van rechterlijke beslechting of verplichte arbitrage is uitgesloten ingevolge een verdrag, conventie of andere internationale overeenkomst of akte, waarbij het Koninkrijk Kambodja partij is.

Deze verklaring geldt voor tien jaar van de dag af waarop zij is nedergelegd. Zij zal daarna van kracht blijven totdat door de Regering van het Koninkrijk Kambodja van het tegendeel kennis zal zijn gegeven.

Ik heb de eer etc.”

(w.g.) SIM VAR

De nederlegging vond plaats op 19 september 1957.

### III

Zie *Trb.* 1956, 45 en 119.

### IV en V

Zie *Trb.* 1956, 45.

Uitgegeven de vierde december 1957.

*De Minister van Buitenlandse Zaken,*

J. LUNS.